

§§ 39 og 40 paa dette Punkt, idet der i første Stykke af § 39 siges, at Adkomst paa Høkerhandel giver Ret til Forhandling af en hel Del Ting, som der opregnes, og saa nævnes til sidst skattepligtigt Øl, medens det i § 40 hedder, at Brændevinshandel ikke kan forenes med Høkerhandel. Det forekommer mig ikke at være i Overensstemmelse med, hvad man tidligere har forhandlet om her i dette høje Ting, og jeg vil derfor tillade mig at hævde, at skattepligtigt Øl bør stilles lige med den øvrige Spiritus. Jeg gør dette gældende med saa meget større Ret, som den danske Afholdsbevægelse, af hvilken jeg er Medlem, flere Gange har andraget Lovgivningsmagten om at faa dette Forhold forandret, som vi nu have det, saaledes at det skattepligtige Øl, hvormed der jo menes bayersk Øl, stilles paa lige Fod med den øvrige Spiritus.

Der udtales dernæst i Lovforslagets § 49 en hel Række Bestemmelser med Hensyn til Forbrugsforeninger, Andels- eller lignende Foreninger, der indkøbe eller frembringe Varer for at afsætte dem eller fordele dem mellem Foreningens Medlemmer. I det Tilfælde, at der til disse Foreninger kan henregnes Andelsforeninger, der foretage Indkøb af Frø, Kunstgødning og Føderstoffer — disse Foreninger ere jo som Regel nødsagede til at foretage Uddelingen fra aaben Bod — ser jeg ikke rettere, end at det ogsaa vilde være en Hemsko for Landbrugets Udvikling af Andelsforetagenderne. Jeg skal derfor henstille, at man ikke træffer saa strenge Bestemmelser, at man næsten lægger en Slags ny Skat paa Landbruget. Angaaende det Spørgsmaal, som omhandles i samme Paragraf, at Brugsforeninger ikke maa uddele Brændevin eller Vin, skal jeg her tillade mig at henpege paa det ønskelige i, at det skattepligtige Øl bliver taget med. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor vidt det er heldigt, at Brugsforeningerne have Uddelingsret af Spiritus, og jeg indrømmer, at der kan gøres mange Meninger gældende derom, men jeg tror, at dersom det blev Resultatet, hvad der jo var Hovedtanken, da vi i sin Tid havde Spiritushandelen fremme, at Afgørelsen af, hvor mange Udsalgssteder der skal være i hver Kommune, blev lagt i Kommunalbestyrelsens Haand, vilde der ikke ske nær saa store Misbrug som nu. Jeg tror ikke, det er Uddelingen fra Forbrugsforeningerne, der fremkalder de store Misbrug, men snarere de mange Høkerbutikker, man har rundt omkring, som for manges Vedkommende

ere Smugkroer. En Bestemmelse i den af mig antydede Retning vilde være en mægtig Hemsko til at indskrænke Misbruget, og da vi paa saa mange andre Omraader lægge meget vigtige Afgørelser i Kommunalbestyrelsens Hænder, ser jeg ikke, at der kan være det mindste i Vejen for at gøre det ogsaa her. Det vil sikkert ikke fremkalde Misligheder, og det vilde være i god Konsekvens af, hvad man kalder Selvstyre. Jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger af Hensyn til det eventuelle Udvalg, bestemt hævde, at det vil være meget uheldigt, hvis Næringsloven skulde komme til at gribe forstyrende ind i Landbrugets Udvikling, saaledes som dette for Tiden arbejder, og jeg skønner ikke rettere, end at de Punkter, jeg her har nævnt, gaa Landbruget temmelig nær. Jeg skal derfor anbefale det eventuelle Udvalg at tage disse mine Udtalelser under Overvejelse.

C. C. Andersen: Det havde ganske sikkert været heldigere for denne Sags Fremme her i Rigsdagen, om man havde lagt de Anskuelse, som Kommissionens Mindretal repræsenterede, til Grund for Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at det Syn, som Kommissionens Mindretal gør gældende, vidner om en klar Forstaaelse af de bestaaende Forhold, ligesom ogsaa de Anskuelse og Tanker, der kom frem hos dette Mindretal, ere i nøje Overensstemmelse med hele den Udvikling, som raader og gælder inden for vort økonomiske Liv. Jeg tror derfor, at naar man i Stedet for at lægge Mindretallets Anskuelse til Grund har fulgt Flertallets Opfattelse som Grundlag for Lovforslagets Udarbejdelse, maa man deri søge Grunden til Lovforslagets lange og trange Gang her igennem Rigsdagen til Dato, thi de Anskuelse, som Flertallet paa de væsentligste Principper forfægter forekomme mig at gaa i en Retning, der ligesom skruer Udviklingen tilbage til Former, som Lovgivningsmagten for ca. 40 Aar siden maatte bryde med, fordi disse Former den Gang stode som en Hindring for en naturlig og sund Udvikling af vort Næringsliv.

Den af Lovforslagets Bestemmelser, som jeg mener særlig peger i denne reaktionære Retning er Bestemmelsen om tvungne Fagprøvers Indførelse. Jeg kan ikke sympatisere med disse Bestemmelser af forskellige Grunde. Jeg kan ikke sympatisere med Bestemmelsen om tvungne Fagprøver og endnu mindre med Bestem-